

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Primò. De originali peccato & baptismo.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

Subsectio 12ma.

*De morali morte animæ per peccatum originale &
actuale ejusque reviviscentiâ per contritionem
& usum certorum Sacramentorum,*

Primò.

De originali peccato & baptismo.

OMnium Adæ posterorum ordinariâ generatione descendentiâ voluntates (excipe secundum piâ sententiâ Deiparam Virginiem) alligatæ erant voluntati Adæ eo pacto. Ut, si Adam humani generis caput perseveraret in justitiâ originali, in qua creatus est, omnes posterî in ea quoque renascerentur. Si verò ipse peccaret v. g. per esum pomi prohibiti. Omnes posterî pariter peccarent in & cum Adamo, & amitterent donum justitiæ originalis aliaque gratuita dona, ac aliis insuper pœnis involverentur. Ideo nascimur filii iræ. Perseverantia autem moralis peccati istius originalis in se nil aliud est, quàm negatio condignæ satisfactionis pro illo & condonationis illius. Atque hinc applicatâ per baptismum condignâ satisfactione peccatum originale tollitur, quod ante eum verè cuilibet homini ordinariâ generationis viâ ab Adamo descendenti inest, nec præcisè tantum extrinsecè ob peccatum Adæ imputatur. Consistit autem in duplici jam dictâ

nega-

negatione [quæ, quàm diu durat, animam Deo inimicam reddit] non verò ut Lutherani volunt in qualitate aliqua positiva cunctis hominibus intimè per totam vitam inhærente, & totam naturam corrumpente, vi cuius ad omne bonum ineptus, & ad malum necessitatus sit homo. Quia in ipsa natura & essentia hominis nihil immutatum est. Sed dona gratuita cum iustitia originali per peccatum Adæ moraliter nostrum sunt subtracta, & variæ inde infirmitates, ut obscuratio intellectûs, proclivitas voluntatis ad malum, & rebellio concupiscentiæ, quæ ante lapsum ex dono gratuito perfectè suberat rationi, cum variis hujus vitæ miseriis ortæ sunt. Porrò qualitas ista morbida, quam Sectarii fingunt, cum sit materialis & physica, non potest esse peccatum, quia hoc essentialiter est aliquid morale & spirituale scilicet actus voluntatis. Nec per baptismum tantum tegitur sive non imputatur originale peccatum, sed ut jam dictum verè tollitur juxta illud Joan. 1. *Agnus Dei qui tollit peccatum mundi.* Hinc ad Titum 6. baptismus vocatur *lavacrum regenerationis.* In quo lavamur & sanctificamur juxta illud 1. Cor. 6. *Abluti estis, sanctificati estis, & quia odio est Deo impius & impietas ejus.* Sap. 14. Hinc, si tantum tectum esset peccatum per baptismum, deberet adhuc odisse baptizatum Deus. Leprosus manet leprosus & in se turpis, licet ejus sordes pulchro tegantur pallio. Paulus autem dicit per baptismum sordes peccati verè ablati, ut non amplius remaneant.

Ut

Ut Christus sanctificaret Ecclesiam, mundans la-
 vacro aqua in verbo vita, ut exhiberet ipse sibi
 gloriosam non habentem NB. maculam aut rugam,
 Ephes. 5. v. 26. Lutherus & Melanchton cor-
 ruperunt textum August. l. 1. de Nupt. & Con-
 cupis. c. 25. & loco concupiscentia posuere pec-
 catum. S. Doctor autem ibi aliud nil voluit di-
 cere; quàm quòd concupiscentia remaneat
 post baptismum, in peccatum tamen non im-
 putetur, quia peccatum in se non est, sed tan-
 tum ejus effectus. Et in Pl. 31, apertè per hæc
 verba *cooperta tecta peccata* dicit intelligi ea esse
abolita. Quorum tecta sunt peccata [pergit ibid.]
Nec sic intelligatis, peccata cooperta sunt, quasi
ibi sint, & vivant. Per baptismum ergo revi-
 viscit anima per peccatum originale moraliter
 mortua: Anabaptistæ negant infantes rectè
 baptizari ante usum rationis. Eò quòd juxta
 Lutheri placita ante baptismum debeat doceri
 baptizandus juxta illud Matth. 28. *Docete om-
 nes gentes baptizantes eos in nomine Patris, &c.*
 Et nemo baptizari possit, nisi prius crediderit
 juxta illud Marc. 16. *Qui crediderit, & baptiza-
 tus fuerit, salvus erit.* Lutherani baptismum
 quidem infantium recipiunt; sed propter cita-
 tos & alios malè intellectos textus admittunt fi-
 dem actualem in infantibus. Licet, ut ajunt,
 modus, quo actum fidei eliciunt, sit inexpli-
 cabilis, eumque nos percipere nequeamus. Ec-
 ce in Sacramento Eucharistiæ multa negant Se-
 ctarii, eò quòd sint inconceptibilia. Et hinc no-
 va mysteria inconceptibilia & nullatenus in
 verbo

verbo Dei scripto fundata ipsi pro sua libidine fingunt, credique volunt. Calvinistæ neque parvulis neque adultis necessarium esse baptismum volunt saltem si parvuli *liberi sint fidelium*. Afferentes, quod omnes hi & prædestinati jure hæreditario promissionis fœdere Dei ac societate æternæ salutis gaudeant. Contra hos omnes *sciendum 1mo* Catholicum dogma esse, quod ritè baptizentur parvuli ante usum rationis. Quod, licet adæquatè & independentè ab interpretatione Ecclesiæ ex sola Script. evinci non possit, sicut & quod baptismus reiterari non debeat, constat tamen ex perpetua traditione & praxi Ecclesiæ. Sic Dionys. de Eccl. Hierarchy, c. ult. *Baptismum parvulorum vocat S. traditionem*. S. Iren. l. 2. c. 39. ait; *Salvari omnes, qui renascuntur per Christum infantes & parvulos & pueros, & juvenes, & senes*. S. Aug. l. 10. de gen. ad litt. c. 23. ait; *Consuetudo matris Ecclesiæ in baptizandis parvulis nequaquam spernenda est, nec ullo modo superflua deputanda, nec omninò credenda, nisi Apostolica esset traditio*. Ad hanc si recurrere nolunt Lutherani, Calvinistæ, non convincent Anabaptistam. Cæterum textus, quos ejusmodi Hæreticus pro se adducit, scilicet quod instructio & fides præcedere debeant, intelligendi sunt de adultis baptizandis. Potest etiam inscius subjici Ecclesiæ per baptismum, quia non patitur per hoc injuriam; quod sic subjiciatur Christo per Ecclesiam se gubernanti.

Sciendum 2do. Infantes dum baptizantur,
non

non habere fidem actualem, quia gratis sine ratione & fundamento hoc fingitur. Et credere essentialiter est actus rationalis intellectualis vitalis à principio intrinseco productus, & consequenter à solo Deo produci non potest actus fidei, nec à parvulo simul propter defectum organitè dispositi. Et si Deus produceret illum actum fidei in parvulo ante baptismum, jam parvulus non justificatur per lavacrum regenerationis, quia juxta adversarios sola fides justificat. Si verò tunc dum actualiter confertur baptismus, jam non salvatur textus ab Anabaptista objectus; *qui crediderit, & baptizatus fuerit.* Quia juxta hunc textum fides debet præcedere. Nemo adultus potest placere Deo sine fide actuali & propriâ, parvulus placet Deo fide habituali & alienâ. Habitus fidei cum cæteris donis supernaturalibus & gratiâ sanctificante infunditur parvulis in baptismo. Quando Scriptura justificationem tribuit fidei actuali, loquitur imprimis de adultis, deinde de fide tanquam dispositione inadæquatâ, quam adulti adferre debent ad obtinendam remissionem peccatorum, non enim *sola fides justificat*, & nulla est genuina fides sine operibus bonis. Infantes nulla faciunt bona opera, ergo nec fidem veram actualem habent. Patrini loco infantum promittunt se credere in hos illos articulos ratione infantium pro futuro. Propter quam promissionem suo tempore etiam tenentur eos instruere, nisi id faciant Parentes vel alii. Augustini verba serm. 14. c. 18. de verb. Ap. *Absit ut ego dicam non*

credentes infantes. Per hæc immediatè subsequèntia intelliguntur. *Fam superius disputavi, credit in altero, qui peccavit in altero.* Quomodo Sectarii obsecro corde sincero veram quærunt fidem? qui ità scientes volentes alios truncatis textibus conantur decipere.

Sciendum 3tio. Quòd baptismus sit absolutè necessarius ad salutem scilicet vel in re vel in voto seu desiderio, quia Christus Joan. 3. absolutè dicit: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu S. non potest introire in regnum Dei.* Ubi etiam non distinguit inter liberos fidelium & infidelium, & hæc verba dicebat Christus ad Nicodemum, qui natus erat à parentibus fidelibus. Et Paulus pariter ex fidelibus natus etiam prædestinatus reputabat se nihilominus inter filios iræ. *Eramus naturà filii iræ sicut & ceteri.* Ephel. 3. Ob peccatum scilicet originale in naturam humanam transfusum. Probat id ipsum August. Ep. 28. ad S. Hieron. ex traditione & sensu Ecclesiæ dicens: *Quisquis dixerit, quòd in Christo vivificabuntur etiam parvuli, qui sine Sacramenti ejus participatione de vita exeunt.* Hic profectò & contra Apostolicam prædicationem venit, & totam condemnat Ecclesiam. Ubi propterea cum baptizandis parvulis festinatur & curritur, quia sine dubio creditur, aliter eos in Christo vivificari omninò non posse. Lutherani hac in parte, quòd fidelium liberi sine baptismo salvantur, Calvino accedentes se ipsos jugulant. Cum sustineant fidem actualem omnibus esse absolutè necessariam ad salutem. Atque ideo

contra lumen naturale eam admittunt in parvulis sub prætextu, quòd ante baptismum Scriptura fidem requirat. Et tamen pro absoluta illa necessitate fidei actualis etiam in parvulis tam clarum textum adferre non possunt. Quàm hic, *nisi quis renatus fuerit &c.* militat pro absoluta necessitate baptismi. Nec dicas etiam dici Joan. 3. *Nisi manducaveritis carnem filii hominis, non habebitis vitam in vobis.* Et tamen Eucharistiæ sumptio parvulis ad salutem non est necessaria. Nam hæc est antiqua traditio & declaratio Ecclesiæ ad parvulos extendentis necessitatem baptismi, non Eucharistiæ, sicut & quòd sit præceptum divinum, ut adulti sumant Eucharistiam, non verò ut invicem sibi lavent pedes. Licet Christus utrumque *in imperatione*, sive id debere fieri dicat. Et videant Lutherani rejectâ traditione, solâ Scripturâ nixi; quid hoc in puncto respondeant Calvinistis. Non satis erit dicere ad Eucharistiam requiri, ut suscipiens *probet se ipsum* 1. Cor. 11. quòd parvuli non possunt. Nam regeri potest eos æquè se posse probare, ac credere possunt. Si ergo hoc in parvulis admittunt Lutherani, cur non & illud? Liberi fidelium 1. Cor. 7. v. 14. vocantur *sancti*. Infidelium verò *immundi* non propter sanctitatem internam & mundiciam cordis, sed quatenus in Ecclesia nati aditum habent ad baptismum, quo interiùs sanctificantur. Item quatenus ex thoro legitimo nati Sancti vocantur sanctitate Ecclesiastica & civili non spiritali. Aliàs enim etiam vir infidelis, quem ibidem Paulus

Paulus dicit, sanctificari per mulierem fidelem, per eam foret sanctus sanctitate internâ & spiritali. Atque inde patet Paulum hîc non velle dicere, liberis fidelium non esse opus baptismo. Ex S. Augustino, qui tam clarè supra citatus loquitur, adducunt in vanum Sectarii textum ex l. 4. de Bapt. c. 24. non adductis aliis ejus verbis. Nam ibi non vult, quòd sine baptismo, sive in re sive in voto quis salvari possit. Sed partim loquitur de adultis, qui in re suscipere baptismum non possunt, & suscipiunt in voto, partim de parvulis, quibus ait prodesse baptismum, licet nec corde credere, nec fidem ore profiteri possint, & sufficere. Si alius pro eis respondeat, & dicat *Credo*. Quanquam sine hoc baptismus tamen sit validus. *Si dicis* esse contra misericordiam Dei parvulos fidelium non venire ad cælum defectu baptismi. Respondeo, ergo & infidelium, pro quibus pariter Christus mortuus est. Et utriusque imputari non potest, quòd baptismum non receperint. Nec parvulis istis exclusio ista à cælo injuriosa est, quia beatitudo supernaturalis est donum prorsus indebitum; quâ privari jure possunt sine actuali & personali propria culpa. Et cur non omnes adulti veniunt ad veram fidem? cur hî potius quàm alii ab his illis periculis peccatorum præservantur? & quid tu Hæretice vis appellare ad Dei misericordiam? quem fingis præcipere impossibilia, huic non illi imputare peccata &c. Sufficere debet omnibus, quòd Deus infinitè justus & misericors, cujus judicia abys-

sus multa, in ordine ad salutem conditionem, sine qua non, baptismi in re vel in voto apposerit; quia sic voluit. Circumcisio in lege scripta fuit in masculis necessaria post diem octavum, vel ante hunc *remedium natura*. Scilicet oblatio aliqua & fides parentum. Quo remedio etiam succurri debebat fœmellis. In lege Christi baptismus unicum est remedium, cuius figura erat remedium naturæ & circumcisio. Sed necesse non est, ut figura & figuratum in omnibus conveniant.

2do.

De morali morte anime per peccatum actuale mortale, & eius reviviscencia per contritionem & Sacramentalem Confessionem.

A Nima, quæ actu mortaliter peccat, teste Script. moritur, sive gratiâ sanctificantem & amicitiam Dei spoliatur, reviviscit sive gratiam hanc & amicitiam recipit per contritionem quæ tamen vera non est, nisi voluntatem & propositum servandi præcepta, & consequenter peccata mortalia commissa confitendi includat. Calvinistæ penitus abominantur hanc peccatorum coram Sacerdote Confessionem. V. Calv. l. 3. Instit. c. 4. §. 19. Lutherani retinent quidem, sed valdè mutilant Confessionem. Nam dicunt *1mo.* Eam absolutè loquendo non esse necessariam. *2do.* Sufficere Confessionem peccatorum in genere. *3tio.* Distinctam & specialem